fahs

Medlemsblad for Frederiksborg Amts Historiske Samfund

NUMMER 1 Februar 2010 24. ÅRGANG

Nyt fra bestyrelsen

Kære medlemmer
Jeg håber, at I er kommet godt i gang med det nye år, og har klaret jer o.k. i al sneen.

Sammen med dette nummer af FAHS bladet ligger girokortet med kontingent for 2010. Jeg har vist tidligere skrevet at årbogen for 2010 bliver Niels Richhter-Friis bog om Esrum Sø, der udkommer til efteråret. Layout mæssigt kommer den til at ligne bøgerne om Esrum Kanal og Gribskov.

Planlægningen af årets foredrag og udflugter er også godt i gang. Som I kan se andetsteds i bladet kommer forfatteren Susanne Clod Pedersen i forbindelse med generalforsamlingen. Og på forårsturen skal vi med museumsleder Søren Frandsen som guide en tur til Søborg.

Selv tror jeg, at jeg vil foreslå bestyrelsen at næste års vinterforedrag skal holdes på Kulturværftet i Helsingør. Hertil flytter min arbejdsplads, biblioteket i Helsingør, hen til oktober. Vi (biblioteket) er en del af et større projekt "Kulturhavn Kronborg", som er et landskabsprojekt, der skal fremhæve Kronborgs beliggenhed og modernisere Helsingør Havn. På havnen forandres de gamle værftsbygninger til Kulturværftet, som bliver kommunens fremtidige kulturcentrum. Ved siden af, i en tidligere tørdok, placeres Handels- og Søfartsmuseet.

Sidst men ikke mindst FAHS bladet. Jeg kunne rigtig godt tænke mig, at der blandt læserne var en eller flere, som vil bidrage til bladet med artikler eller, hvis man ikke selv skriver, kender nogen der gør. Nye ideer er meget velkomne. Jeg har været redaktør i mange år, og fornyelse er ingen skade til.

På bestyrelsens vegne
Eva Stennicke

Forsideillustration: Flugten fra et fængsel. Middelalderlig engelsk bogillustration, her gengivet efter: Kr. Erslev: "Danmarks Riges Historie", Bind 2, 'Den Senere Middelalder', S. 152.

FAHS
Medlemsblad for Frederiksborg Amts Historiske Samfund
Eva Stennicke (ansvh.)
Tryk: FOA
Tilrettelæggelse og layout: Eva Stennicke

FAHS udkommer 4 gange årligt, i februar, april, august, november.
Artikler sendes til redaktøren, se adressen nedenfor.

Bestyrelsen:
Eva Stennicke (formand)
Peter Kalko (næstformand)
Anders Alsløv (kasserer)
Torben Bill-Jessen (ture og foredrag)
Margrethe Krogh Sørensen (sekretær)
Rolf Kjær-Hansen
Kirsten Baunegaard (suppl)

Kontakt til foreningen:
Eva Stennicke
E-mail: eva.stennicke@mail.dk
Tlf.: 49 28 36 38
Adresse:
Frederiksborg Amts Historiske Samfund
v/ Eva Stennicke
c/o Helsingør Kommunes Biblioteker
Marienlyst Alle 4
3000 Helsingør

Foreningens bank er Nordea,
Registreringsnummer. 1335
Kontonummer: 4374709599

På **www.fahs.dk** finder man bl.a. opdaterede oplysninger om udflugter og foredrag. Desuden registeret til årbøgerne 1906-2000 samt en oversigt over de ældre årbøger, som foreningen stadig har til salg.

Stutterivirksomhed på Esrum Kloster - og Indbrænding af føl

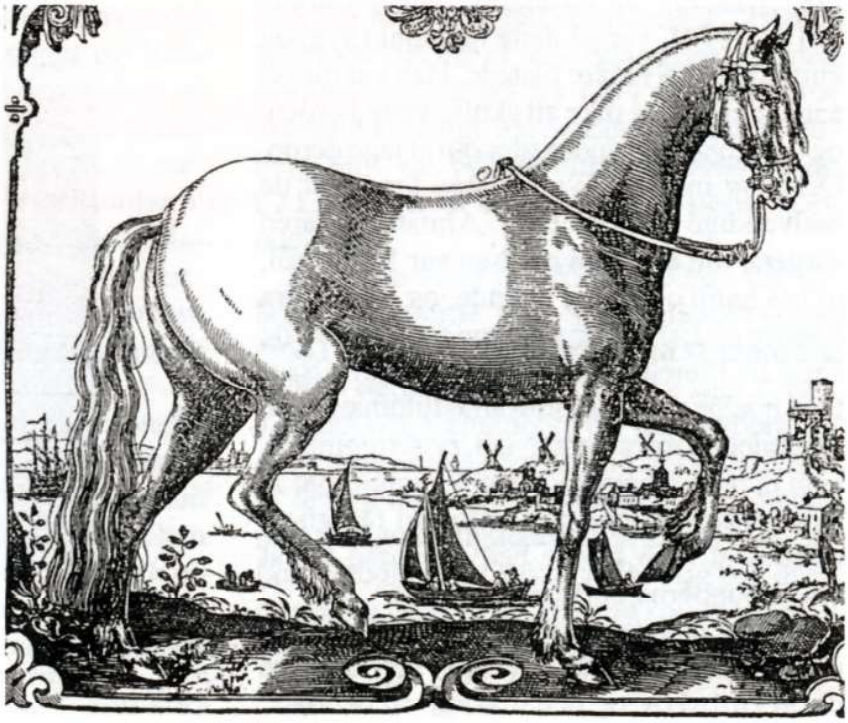
af Peter Kalko

Som opfølgning på Tola Gram Petersens interessante fordrag om stutteriet på Ny Toftegård og Frederiksborghesten, bringer vi her med tak en artikel fra: Klosternyt, medlemsblad for Esrum Klosters venner.

Om der har været stutterivirksomhed i munkenes tid i middelalderen på Esrum Kloster, er svært at få bekræftet fra de kilder der har været gransket til denne artikel, men et er sikkert, at der kort tid efter Frederik II's tronbestigelse, omkring 1560, blev anlagt et hestestutteri i forbindelse med klostret, inden nedrivningen var fuldført.

Man indrettede vanger (indhegninger) i den nordøstlige del af Gribskov ud mod Esrum sø til hestene. Hestene gik i såkaldte stod i hver sin vang. Dvs. mindst 12 heste og en hingst. Vangene havde ofte navn efter hingstene, Fendrikvang (hingsten var fra Roskildegård), Tomlervang (i dag Tumlingevang) (hingsten var fra Ringsted Kloster), Den engelske vang. Men også navne som Munkevang og Krogdalsvang blev anvendt. Flere af områderne i den nordøstlige del af Gribskov bærer i dag de samme navne, nogle dog i moderniseret form og kigger man nøje efter, kan man den dag i dag finde spor af de jordvolde, som indhegnede vanger.

Til kontrol med de mange vange, opførtes vangehuse, hvor opsynsmanden og hans familie boede og holdt øje med hestene og at bønderne ikke "kom til" at lukke en af deres egne hopper ind til den kongelige hingst. De gamle navne på vangehusene bruges den dag i dag om de skovløberhuse, der ligger ud til Esrum sø: Munkevanghus, Tumlingehus,

I løbet af Frederik II's regeringsperiode besøgte tidens førende hippolog Georg Engelhard Löneyssen flere gange de kongelige stutterier og gav siden den danske hest et fornemt skudsmål i sin berømte bog Della Cavalleria. 1609-10.

Her gengivet efter: Bogen om Esrum Kloster. Udgivet som årbog for Frederiksborg Amts Historiske Samfund 1996-97.

Fændrikhus osv. I 1592, under Chr. IV's regeringstid, indførtes brændemærkning af samtlige stodheste og deres føl, for at man hurtigt kunne fastslå hestenes oprindelse og dermed sikre et bedre og mere målbevidst avlsarbejde.

I 1717 blev stutterivirksomheden flyttet fra Esrum Kloster til Hillerød efter i over 150 år at have haft hjemme omkring det gamle kloster. Det var i Hillerød at hestene fik det vidt berømte navn: Frederiksborghesten. Men det var ved Esrum Kloster vuggen stod. Derfor burde hestene rettelig have båret navnet Esrumhesten!

Men vangerne i Gribskov blev stadig benyttet – helt frem til 1840, hvor det blev besluttet at gå bort fra Frederiksborgavlen, og området omkring det gamle kloster blev i lang tid brugt en gang om året til indbrænding af føl.

Indbrænding af føl

Hvert år var det på Esrum en større begivenhed, når de unge føl skulle indbrændes med mærke og "caracter". En sådan indbrænding fandt i nærværelse af kongen sted på Esrum Ladegård den 30. august 1719.

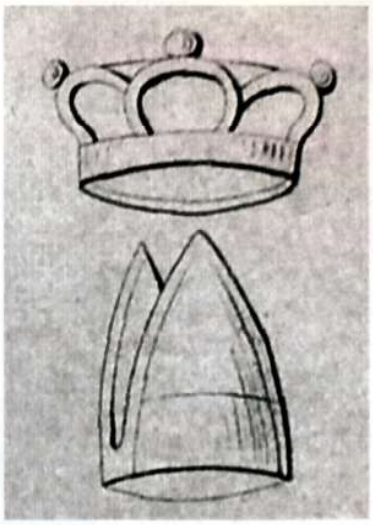
Friederich von Gram, amtmand over Frederiksborg og Kronborg Amter i årene 1718 til 1741, var på dette tidspunkt syg, og kunne ikke selv være tilstede. Han var meget ængstelig for, at ikke alt skulle være i orden, og bad kongens staldmester om at tage derop. Der blev med omhyggelighed foretaget de nødvendige forberedelser. Amtsforvalteren sørgede for, at der på pladsen var 12 tdr. kul, to læs halm og to læs brænde, og bønder fra Søborg og Esbønderup sogne samt mænd og karle fra Plejelt og Bøtterup byer blev tilsagt til at hjælpe med, ligesom amtsfuldmægtigen anmodede obersten for det rytterregiment, som dengang havde kvarter i Esrum, om at stille rytterstaldene på klostret til rådighed, således at man kunde benytte disse for at holde hopperne borte fra føllene.

Der har nok været stort halløj med at samle alle dyrene fra de mange vange i den nordlige del af Gribskov, og helt ufarligt var det ikke. En eller anden bondekarl eller staldbetjent blev undertiden sparket af hopperne, så han besvimede og var halvdød.

Efter indbrændingen plejede kongen, når han selv var tilstede, eller i hans fraværelse amtmanden, i Esrum Kro at købe et par tønder øl, hvormed bønderne blev traktereret. Undertiden fik kromanden i stedet for kontant betaling en udmønstret hoppe for øllet. Det blev til sidst en fastslået skik, at bønderne skulle have øl efter indbrændingen. Frederich von Gram fortæller lejlighedsvis, at bønderne ligefrem omringede ham og erindrede ham derom.

Et lignende røre som ved indbrændingen har der også været hvert efterår, når hopperne skulle på staldfodring. De blev så jagede og samlede af ryttere, og også hertil anvendtes tilsagte bønder.

Frederich von Gram tog sig også faderligt af stutteribetjentene og vangemændene, var deres talsmænd, når det gjaldt forbedring af lønnen, og den straffende myndighed, når staldordningen blev overtrådt eller pligten forsømt, og det har næppe altid været helt let at holde justis.

Brændemærket - en bispehue med krone ovenover - blev brugt til hestene i Munkevang, det sorte stod.

Søborg - købstad, slot og sø

af Torben Bill-Jessen

I vores skønne Nordsjælland ligger en lille landsby ved navn Søborg. I dag et sted mange ikke kender, og dog gemmer der sig her en historie, som er værd at besøge. Her lå en sø, der i dag er væk, og mennesker har nu deres udkomme af landbrug på den tidligere søbund. En kongeborg knejsede tidligere på en ø, der fra den nordøstlige bred strakte sig ud i søen, her har Danmarks konger færdedes, i dag er der kun lidt tilbage af fordums herlighed. Her lå Danmarks stærkeste fængsel. Mod land lå byen Søborg med en købstads myldrende liv, også det liv er borte og landlig idyl har sænket sig. Tilbage er en af de skønneste borgruiner i landet og den imponerende købstadskirke, der i størrelse ville kunne passe ind i andre af Danmarks store byer.

Frederiksborg Amts Historiske Samfund har planlagt en forårstur hertil fredag den 7. maj kl. 14,00, hvorfor denne lille beretning skal bringes.

Søborg Slot

Søborg Slot kendes fra 1100-tallet, hvor det blev mageskiftet mellem kongen og Roskildes biskop. Keramikfund viser dog, at stedet sikkert allerede var bebygget i vikingetiden, hvor der lå en lav holm ca. ½ meter over vandspejlet i den store fjordarm, som fra Gilleleje strakte sig ind fra Kattegat. Ærkebiskop Eskil udbyggede de eksisterende bygninger til et egentligt borganlæg omfattende et sluttet fæstningsanlæg med ringmur og voldgrav.

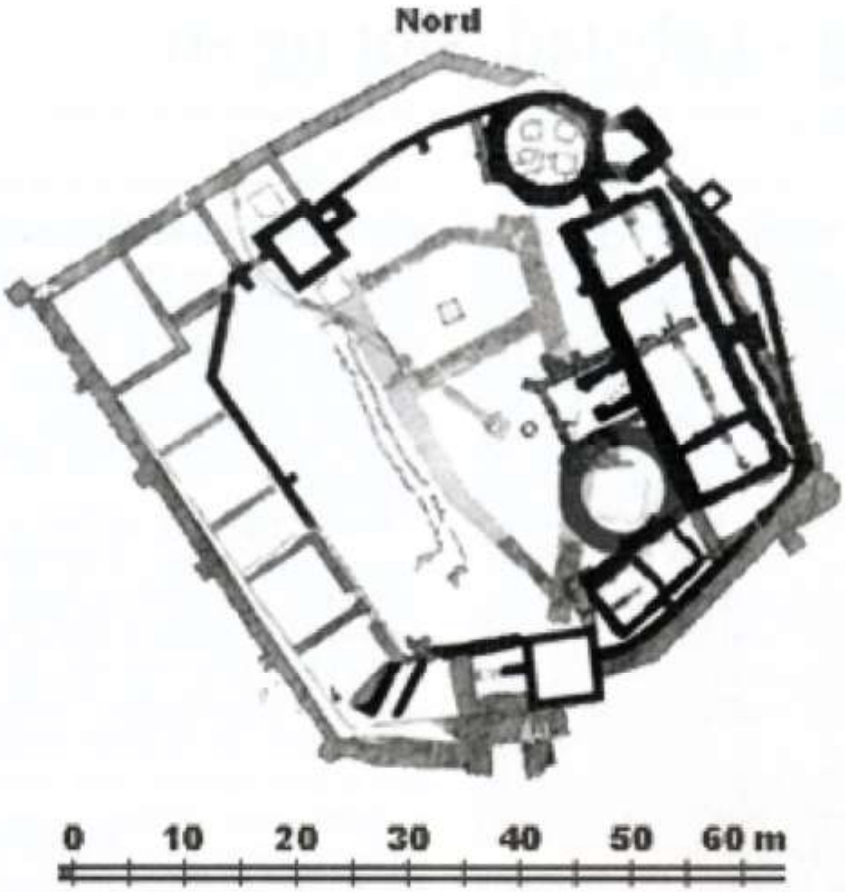
Sådan har i hvert fald den traditionelle historie om slottet eller borgen lydt i mange år. Da Eskil var i nær kontakt med Esrum Kloster, er det regnet for sandsynligt, at han selv boede på Søborg, ikke langt derfra. Saxo skrev, at Eskil havde bygget en borg i "den lethriske mose", men om det var Søborg, vides ikke med bestemthed. Ingen har kunnet belægge en klar forbindelse mellem Eskil og Søborg med fund eller skriftlige kilder. Forbindelsen er derfor en historisk teori, som muligvis ikke holder. Få år efter erobrede Valdemar den Store (1157-1182) borgen, som siden hen blev udvidet i flere omgange.

Robert Egevang og Søren Frandsen foranstaltede i 1985, at der blev gravet 2 søgegrøfter, som skulle klarlægge forholdene mellem det ottekantede tårn og palatiet. En ca. 11 meter bred vold har som det ældste omkranset borganlægget. I volden er fundet tegl, og det er der også i det ottekantede tårn, som er lavet samtidig med volden. Palatiet er opført senere. "Udgravningerne antyder, at palatiet måske først er opført i slutningen af 1200-årene." Derved kan dette intet have med Eskil at gøre, da han døde i 1181.

I middelalderen lå borgen på en ø i en fjord med forbindelse til Kattegat ved Gilleleje. Senere blev fjorden til Søborg Sø.

Søborg Slot var Danmarks stærkeste borg og blev benyttet som fængsel. Blandt andre var det her at Jens Grand, ærkebispen af Lund, sad fanget fra 1294 og indtil hans dramatiske flugt halvandet år senere. Søborg Slot var beboet indtil Grevens Fejde i 1534-35, hvor man mener at slottet blev ødelagt.

De fleste store middelalderborge var anlagt ved kysterne. Men Søborg lå som Gurre inde i landet og var derfor ikke så udsat for angreb og plyndringer fra søen som f. eks. København, Kalundborg og Vordingborg. Af den grund egnede borgen sig også fortrinligt til fængsel for farlige statsfanger. De havde ikke mange muligheder for at slippe bort, når først Søborgs port havde lukket sig bag dem, og det var meget vanskeligt at komme dem til hjælp. Når Søborg kendes og huskes så godt,

er det da også først og fremmest for de berømte fanger, der til forskellig tid blev holdt indespærrede i dens skumle, faste tårn.

Folkevisen om dronning Dagmar fortæller om en af dem, nemlig kongeætlingen biskop Valdemar af Slesvig, der sad fængslet på Søborg fra 1192 til 1206, fordi han stræbte efter kongemagten. Ved Dagmars afrejse fra sit hjemland lader den moderen give hende nogle gode råd med på vejen:

"Den første bøn, du beder din Herre,
den beder du ham så blide:
Han lader ud biskop Valdemar,
allerkæreste morbroder sin."

Og da Valdemar så modvilligt har givet efter for dronningens bøn, hedder det:
"Der han kom af tårnet ud,
da kunde han ikke gange.
Her har jeg siddet i atten år,
de har mig været så lange!"

Visen lader altså Biskop Valdemar selv overdrive fængselsopholdets varighed.

Endnu mere berømt er Søborg blevet gennem de spændende fortællinger om ærkebiskop Jens Grands fængsling. De fortæller om, hvordan ærkebispen i april 1294 på lumsk måde blev taget til fange i sin egen bispestad Lund, og bagbundet til en "krikke" blev ført over via Helsingborg - Helsingør til fangetårnet på Søborg. Umenneskelige lidelser måtte han døje her, men alligevel ville han ikke indgå forlig med Erik Menved.

Til sidst lykkedes det ham i december 1295 at flygte. Morten Kok, eller som Ingemann kalder ham i romanen "Kong Erik og de Fredløse", "Morten Madsvend" hjalp ham. I lange tider lå Jens Grand, når borgens beboere sov, og filede på sine lænker. Han lærte sig at krybe på hænder og fødder, for så afkræftet var han af det frygtelige fængselsophold, at han straks faldt omkuld, når han forsøgte at rejse sig op.

Kig ud over Søborg Sø fra området omkring ruinen. Foto: Seniorcamping.dk

en borg, hvis levninger endnu ses". Altså allerede her omtales Søborg som noget, der havde eksisteret for længe siden.

Søborg Sø

I stenalderen gik en fjord fra Kattegat ind i bunden af den nu afvandede sø. Allerede i middelalderen begynde vandstanden imidlertid at falde, og fjorden blev til en indsø.

Gennem mange år forsøgte man i Danmark at indvinde land til dyrkning ved tørlægning af søer og våde områder. Først omkring 1850 var den tekniske udvikling så vidt fremskreden, at tørlægnings foretagender i større stil blev økonomisk mulige. De usædvanlig gode eksport vilkår for dansk landbrug i denne periode gjorde kapitaltilgangen rigelig og var en vigtig forudsætning for gennemførelsen af tørlægnings arbejderne. I tiden 1860-1880 blev en lang række søer således tørlagte. De kendteste er Kolindsund, Sjørring Sø, Tastum Sø, Gårdbo Sø og Søborg Sø. Denne sidste var blevet delvis tørlagt allerede i 1795 -1803, men blev nu fuldstændig tørlagt.

Søborg Sø, der er på knap 600 ha, blev som nævnt partielt tørlagt i 1790'erne. Det skete ved et ret primitivt kanalsystem, og afvandingsdybden var derfor meget ringe. En lille sø „Klaringen" var blevet tilbage i midten af arealet. Om nogen egentlig kultivering var der ikke tale, men man kunne dog høste en del græs og tagrør. I 1872-76 gennemførte grev C. E. Frijs og P. B. Feilberg en fuldstændig tørlægning, ved hjælp af et omfattende kanalsystem til Gilleleje Havn. De fik sænket afvandingsdybden så meget, at dyrkning af søens jord blev mulig. I 1915 købte en udstykningsforening området, og parceller blev solgt til ca. 200 omkringboende. 1945-47 blev en landkanal anlagt i vest, og en pumpestation opført i nord. I 1990'erne er der gennemført endnu en jordfordeling med ca. 60 ejere, og en sørestaurering blev opgivet.

Kig ud over Søborg Sø fra området omkring ruinen. Foto: Seniorcamping.dk

en borg, hvis levninger endnu ses". Altså allerede her omtales Søborg som noget, der havde eksisteret for længe siden.

Søborg Sø

I stenalderen gik en fjord fra Kattegat ind i bunden af den nu afvandede sø. Allerede i middelalderen begynde vandstanden imidlertid at falde, og fjorden blev til en indsø.

Gennem mange år forsøgte man i Danmark at indvinde land til dyrkning ved tørlægning af søer og våde områder. Først omkring 1850 var den tekniske udvikling så vidt fremskreden, at tørlægnings foretagender i større stil blev økonomisk mulige. De usædvanlig gode eksport vilkår for dansk landbrug i denne periode gjorde kapitaltilgangen rigelig og var en vigtig forudsætning for gennemførelsen af tørlægnings arbejderne. I tiden 1860-1880 blev en lang række søer således tørlagte. De kendteste er Kolindsund, Sjørring Sø, Tastum Sø, Gårdbo Sø og Søborg Sø. Denne sidste var blevet delvis tørlagt allerede i 1795 -1803, men blev nu fuldstændig tørlagt.

Søborg Sø, der er på knap 600 ha, blev som nævnt partielt tørlagt i 1790'erne. Det skete ved et ret primitivt kanalsystem, og afvandingsdybden var derfor meget ringe. En lille sø „Klaringen" var blevet tilbage i midten af arealet. Om nogen egentlig kultivering var der ikke tale, men man kunne dog høste en del græs og tagrør. I 1872-76 gennemførte grev C. E. Frijs og P. B. Feilberg en fuldstændig tørlægning, ved hjælp af et omfattende kanalsystem til Gilleleje Havn. De fik sænket afvandingsdybden så meget, at dyrkning af søens jord blev mulig. I 1915 købte en udstykningsforening området, og parceller blev solgt til ca. 200 omkringboende. 1945-47 blev en landkanal anlagt i vest, og en pumpestation opført i nord. I 1990'erne er der gennemført endnu en jordfordeling med ca. 60 ejere, og en sørestaurering blev opgivet.

Søborg Kirke

I vore dage er den store kirke det eneste synlige minde, der er tilbage fra købstaden. Den lille stille landsby, således som vi kender den, røber intet om, at her, i hvert fald fra 1270 og indtil omkring 1550, lå en rigtig købstad. Kirken kunne sikkert, hvis den havde mæle, fortælle mangt og meget om den store tid, da det hørte til dagens orden, at kongen drog gennem gaderne til Søborg Slot, og om de spændende dage, da Jens Grand sad som fange i borgens tårn. Men vi må nøjes med at udlede, hvad kirken formår at fortælle uden brug af ord.

Selve dens størrelse og indretning er et tydeligt vidnesbyrd om, at den en gang har rummet en betydelig større og fornemmere menighed, end en landsby almindeligvis kan præstere. Og mens langt de fleste af Nordsjællands kirker er bygget af kampesten, er denne opført helt af tegl, hvorved den (ligesom Tikøb) viser sin nære tilknytning til det den gang store og mægtige Esrum Kloster

Der er ikke noget mærkeligt i, at Søborg Kirke er bygget i flere omgange; det er de fleste kirker. Koret og skibet er ældst (fra ca. 1180), mens den vestlige del med det store, massive tårn først er føjet til omkring 1250. Ser man nøje efter, vil man opdage, at stenene i de to dele af kirken ikke er ens. Men nu er det netop så heldigt, at også i dele af borganlægget finder man de to forskellige slags sten. Det vil altså sige, at man ud fra kirkens opførelse kan bestemme byggetidspunktet for nogle partier af borgen. På den måde er kirken blevet det, vi kalder et vigtigt dateringsmiddel, et hjælpemiddel til at finde ud af, hvor gammel borgen er.

I 1940-41 blev Søborg Kirke restaureret. Ved den lejlighed blev der gjort en del interessante fund, bl. a. af en række middelalderlige grave under kirkegulvet.

Som tidligere nævnt går vores forårsudflugt netop her til. Mødestedet er ved ruinen. Her vil museumsinspektør Søren Frandsen fra Gilleleje Museum modtage os og føre os gennem middelalderens kirke, købstad og slot. Der plejer at være enkelte bænke og borde ved ruinen, hvorfor vi foreslår, at man selv medtager en termokande med kaffe eller te og kage efter behag. Efter rundvisningen samles vi ved ruinen og nyder de medbragte sager i det forhåbentlig gode vejr.

Mødetidspunktet er fredag d. 7. maj kl. 14.00 og prisen er 30 kr. pr. deltager. Vi håber at rigtig mange af foreningens medlemmer møder op denne dejlige forårsdag.

Søborg Kirke. Foto: Gribskovinfo.dk

Klosterbarnet, Ravnens år, Arnulf, Veulf og Hialmar

I forbindelse med generalforsamlingen den 27. marts får vi besøg af forfatteren Susanne Clod Pedersen.

I et interview i Kristeligt Dagblad den 16 maj 2007 står: "Susanne Clod Pedersen er organist, underviser i musikvidenskab på Københavns Universitet, mor til fire børn - og forfatter." Videre fremgår det, at vejen til forfatterskabet er gået via en uddannelse som musiker, og at hun bruger erfaringerne fra arbejdet som musiker og organist i Græsted Kirke, når hun skriver.

Det bliver spændende at høre Susanne fortælle om bøgerne, og specielt om dem der har relation til Nordsjælland. I serien Slægten er hun forfatter til bind 5 "Klosterbarnet" og bind 6 "Ravnens år". På www.historie-online skrev Charlotte S.H. Jensen bl.a.: "De to bind er en del af en større serie, som er sat i værk af Det Historiske Hus og forlaget Ascheoug. Intet mindre end en skønlitterær krønike om Danmark fra vikingetid og frem til 1900-årene. Projektet er at skildre den danske historie, oplevet og set gennem en fiktiv adelsslægts briller og liv. Slægten Dane er 100% fiktion, men med kendetegn, der er konstrueret med hjælp af træk fra virkelige slægter. Og den Danmarkshistorie, som romanerne skal perspektivere er den "rigtige" Danmarkshistorie."

På nuværende tidspunkt er man nået til bind 15, som er skrevet af Bodil Steensen-Leth og foregår i 1700-tallet.

Bind 5 og 6, som Susanne Clod Pedersen er forfatter til, foregår i slutningen af 1200-tallet og første halvdel af 1300-tallet.

Arnulf og Veulf foregår i vikingetiden. og Susanne er da også forfatter til årets vikingespil i Frederikssund - Arnulf Fenrisfrænde.

På www.vikingespil.dk står: "Arnulf er vild ligesom ulven og ørnen, der har givet

ham navn, og han er opfyldt af sin ungdoms hidsige længsler efter storhed og dåd."De Gyldne Sporer er det første bind i en riddertrilogi om den unge danske ridder Hialmar Gunwardsøn. Historien indledes i Græsted kirke i 1415, hvor Hialmar efter syv års tro tjeneste som væbner endelig vil blive slået til ridder. Både i dette bind og det næste "Den højeste ære" får man et levende indtryk af det hårde liv for en ridder i middelalderens Danmark og i Frankrig, hvor han i bind 2 deltager i den engelske Kong Henrys angreb på Frankrig. I 1416 vender han hjem til Danmark, hvor Erik af Pommern har brug for ham på slagmarken.

E.S.

Nyere artikler og bøger fra foreninger og museer i Nordsjælland

Find flere på www.lokalbibliografi.dk og bestil dem på www.bibliotek.dk

Frederikssund Historier. Udgivet af Frederikssund Historiske Forening, 2009. 135 S. Udpluk af artikler fra foreningens medlemsblad 1978-2009.

Jægerspris og omegn i gamle postkort. Udgivet af Historisk Forening i Jægerspris, 2009. 120 S.

Aase Jangaard: Stoftrykkeriet i Lillerød 1955-1990 - [Jangaards stoftryk].
I: Nøglehullet : nyt fra Lokalhistorisk Arkiv & Forening i Allerød Kommune. 2009. Nr. 1 S. 14-19 : ill.

Nils Erik Andersen: Stenløse - en stationsby mellem by og land : om folk, hændelser og erhverv 1880-1950. Udgivet af Stenløse Historiske Forening, 2009. 95 S.

Arne Navne: Håndværkere i Søsum omkring 1910
I: Stenløse Historiske Forening. 2009. Nr. 63. S. 9-16.

Gribskovbanen. Af Ole-Chr. M. Plum, Lars Viinholt-Nielsen. Kbh.. : Dansk Jernbane-Klub, 2009. 384 S.

Jens E. Christiansen: Islandshøj - [Flere forklaringer på oprindelsen til navnet.
I: Rytterskolen / medlemsblad for Karlebo Lokalhistoriske Forening. 2009. Nr. 1. S. 19-22.

Helge Pedersen: Erindringer fra eller om Rungsted Kyst Station : -med særlig vægt på tiden fra 1923 til 1945
I: Årbog / Hørsholm Egns Museum. 2009. S. 41-71.

Knud Aage Thomassen: Farfar var født i Havehuset.
I: Lokalhistorisk Forening i Hillerød Kommune. 2008. Nr. 1 S. 12-15 : ill..
Havehuset på Rendelæggerbakken var tjenstebolig for Peter Johs. Thomassen far, som var opsynsmand og gartner ved Frederiksborg Slot.

Mogens Ifversen: Humlebæks første tandklinik
I: Årsskrift ... for Fredensborg-Humlebæk Lokalhistoriske Forening. 2009. S. 29-37.

Søren la Cour Jensen: Peyremberts breve.
I: Prøven. - Frederiksværkegnens Historiske Forening, 2009. Nr. 22. S. 7-13.
Et mere nuanceret billede af Peyrembert, som regnes for den egentlige grundlægger af industrierne i Frederiksværk.

Johanne Luise Heiberg,: Hellebæk - sommeren 1847 Redaktører: Christian Ejlers ... [et al.] ; forord: Elisabeth Frey Harne. Udgivet af Hellebæk-Aalsgaard Egnshistoriske Forening, 2009. 111 S.
Indhold: Elisabeth Frey Harne: Johanne Luise Heibergs besøg hos gamle Ane. Johanne Luise Heiberg: Hellebæk - sommeren 1847. Ane Sophie Rasmusdatter 1781-1852.

Kjeld Damgaard: Mennesker & huse langs Strandvejen i Snekkersten. Helsingør Kommunes Museer, 2009. 218 S.

Ole Blåkilde: Harløse Andelsvandværks 50 års jubilæum 1 februar 2009
I: Lokalhistorie midt i Nordsjælland. - Lokalarkivet for Alsønderup-Tjæreby Sogne, 2009. Nr. 1. S. 3-19.

Generalforsamling lørdag den 27. marts 2010

Der indkaldes hermed til ordinær generalforsamling
lørdag den 27. marts 2010 kl. 13.30 i Kedelhuset
Christiansgade 5 i Hillerød (bag Hillerød Bibliotek)

Dagsorden ifølge lovene:

1. Valg af dirigent.
2. Bestyrelsen forelægger beretning om foreningens virksomhed i det forløbne år.
3. Bestyrelsen forelægger det af revisorerne godkendte årsregnskab til godkendelse.
4. Mulige forslag fra bestyrelsen eller fra samfundets medlemmer.
5. Valg af bestyrelsesmedlemmer for en periode på 2 år.
   Ulige år vælges mindst 3 - lige år mindst 2 medlemmer.
   Evt. valg af suppleanter.
6. Valg af 2 revisorer.
7. Fastsættelse af kontingent for det kommende år.
8. Eventuelt.

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal fremsendes skriftligt til bestyrelsen senest 14 dage før generalforsamlingen. Alle beslutninger, med undtagelse af de i § 8 og 9 nævnte, afgøres af generalforsamlingen med simpel majoritet.
Over generalforsamlingens forhandlinger føres en protokol

Efter generalforsamlingen vil forfatter Susanne Clod Pedersen tale om sit forfatterskab med vægt på de relationer, som det har til Nordsjælland.

Der serveres kaffe/te og kage
Mødelokalet er i stueplan og handicapegnet